

PATRIOT FEST: začátek české vlastenecké hudební scény?

- CZ24 News | 10. srpna 2022

ČESKO: Tento text měl být venku už minulé pondělí, ale protože prostě nebyl čas jej dát dohromady, tak je venku o týden později. Rozhodně pořád lepší, než nic.

Na začátek možná takové upřesnění, či „předmluva“. V situaci, kdy nás na podzim nejspíš čeká něco, co si ještě stále nedovedeme do všech důsledků představit (ano, mám na mysli důsledky ukrutného nedostatku plynu a z něj plynoucí hrozící blackoutu, až si např. lidé v panelácích hromadně zapnou elektrické přímotopy – budou-li je mít), se psaní o vlastenecké hudební scéně a věcech spřízněných může jevit jako iniciativa člověka, který je úplně mimo a řeší zcela nepodstatné věci. Ale přesto jsem chtěl tento text napsat a zveřejnit: z radikálně pesimistického hlediska aspoň jako takové uzavření nějaké malé snahy, kterou se podařilo aspoň malinko dotáhnout někam, kam jsem chtěl, z radikálně optimistického jako výhled do budoucna za období, které se úspěšně podaří překonat. Takže:

Minulou sobotu (30.7.2022) se mi splnil takový můj malý sen. V Annině dvoře v Šilheřovicích u Ostravy se úspěšně uskutečnil první ročník prvního českého vlasteneckého hudebního festivalu, či spíše festiválku, nazvaného *Patriot fest*. Tedy po necelých třech letech od doby, kdy jsem se v [tomto](#) blogu, který skoro nikdo nečetl (□), pokusil zformulovat pár myšlenek či a nápadů, jež by mohly nastartovat cestu ke vzniku alespoň malé konzervativně-vlastenecké hudební scény. Ta u nás samozřejmě stále neexistuje, resp. existuje pouze ve zcela zárodečné, prenatalní podobě. Lze uplynulý Patriot fest hodnotit jako reálný začátek procesu jejího vzniku? Na to je v tuto chvíli příliš brzy odpovídat, přesto však určité věci vyslovit lze.

PATRIOT FEST

VLASTENECKÝ HUDEBNÍ FESTIVÁLEK

SOBOTA 30.7.2022 13:00

ANNIN DVŮR

**JAKUB „JÁKA“ MORAVČÍK, JOREK,
LUPO ANETTA, JOSEF PEPA NOS**

MUZIKU DOPLNÍ CHYTRYMA CESTOVATELSKYMA
A POLITICKY NEKOREKTNIMA DŘYSTAMA
LADIK VĚTVIČKA

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Jako první věc musím zdůraznit, že ačkoliv první impulz k uspořádání festiválku vyšel ode mne, tento by se nemohl nikdy zrealizovat nebýt Jirky Meduly a jeho fantastického zázemí a kontaktů. Bez toho by se prostě nic neuskutečnilo, protože já to zázemí prostě nemám a musel bych si, kdybych do toho chtěl jít sám, platit nejrůznější pronájmy a služby a stálo by mne to minimálně desítky tisíc – pokud by na akci takového typu vůbec různí pronajímatelé prostorů, zvukaři a další, vůbec kývli. Jirkovi patří největší zásluha a těch pár věcí, které třeba nebyly úplně podle mých představ, je pro mne rozhodně přijatelnou „cenou“ za uskutečnění takové akce.

V další řadě je třeba říci, že festivalu velmi uškodilo počasí. Předpověď dlouho dopředu strašila právě na sobotu 30.7. deštěm a to se také splnilo: hlavně půlhodinu před začátkem byl brutální liják. O to více si však vážím těch návštěvníků, kteří dorazili a kteří došli dokonce v tom dešti pěšky. Jsem si jist, že kdyby bylo hezké počasí, byla by návštěva dvojnásobná. Ale i s tou návštěvou, co dorazila, byly objektivní důvody ke spokojenosti s tím, jak celá akce dopadla. Už proto, že se nepotvrdilo, že by ve vlastenecké scéně nebyl o muziku zájem, čehož jsem se na základě nějakých předchozích zkušeností trochu obával. Je ale fakt, že v pěkném počasí by se tato otázka zodpověděla tak nějak

jednoznačněji.

Reakce návštěvníků na festival byly veskrze pozitivní, negativní byl jen ohlas na údajně malou propagaci a také trochu na samotný „nečeský“ název festiválu. Zde je třeba říct, že pracovní název festivalu byl jiný a ten finální dostal festival až někdy tuším v červnu. Pracovním názvem byl VlasfFest a tento název je tedy volný pro použití, až bude někdo chtít založit jiný vlastenecký hudební festiválek v jiném koutku republiky □

Pojďme stručně k vystoupení jednotlivých účinkujících. Toho prvního moc hodnotit nebudu, protože hodnotit sám sebe je ošemetné □ Subjektivně se mi hrálo docela dobře, i když jsem asi trochu „dopltil“ na pozici prvního účinkujícího. Každopádně, závěrečný [Al GBT](#) v akustickém podání měl docela úspěch □ Níže je živá nahrávka jedné písně, kterou jsem už hodil na svůj yT kanál.

Jako druhý vystoupil kolega a kamarád [JoRek](#). Ten zvolil strategii, začít dvěma písněmi-hitovkami, u nichž si byl jist, že diváky zaujmou, a docela se mu vyplatila – možná až na to, že z mého pohledu si právě na začátku vystřílel tu nejsilnější municí □ Jinak se ale jeho vystoupení těšilo pozornosti publika.

Třetím vystupujícím byl vloger, umělecký řezbář a písničkář [Lupo Anetta](#). Přesto, že co do muzikantské stránky, byl Lupo ze všech vystupujících největší „amatér“ (věřím, že by se na mne za toto označení nezlobil a uznal, že to tak je, ostatně to není vůbec myšleno jako urážka), úspěch měl jednoznačně největší; ostatně, někteří lidé přijeli vyloženě na něj, dvě dámy dokonce až z Mělníka. Lupo byl jediný, s nímž si publikum jednu píseň nahlas zazpívalo. Lupovi patří velký dík už za to, že on živě vůbec nevystupuje, na Patriot fest se ovšem nechal z neuváděných důvodů přemluvit. Vím, že toho rozhodně nelituje.

Čtvrtým a papírově posledním vystupujícím byl legendární Pepa Nos – člověk a muzikant typu „neřízená střela“. Interpretační úroveň festivalu samozřejmě jako dlouholetý zkušený matador zvedl citelně nahoru. Odehrál ovšem pár písní a pak přišlo překvapení – ne pro mne, ale pro některé diváky určitě: na pódiu jej vystřídala [Lucie Zhory](#) Nosová, Pepova dcera. Měl jsem již možnost ji vidět na [vlasteneckém setkání v Příčovech 2020](#). Už tam zahrála a zazpívala výborně, a na Patriot festu snad ještě líp, hlavně co do volby písní. „Nosáci“ byli určitě vrcholem festivalu, pokud jde o kvalitu interpretace. Lucka odehrála asi 20-25 minut a pak na pódium pustila zpátky tátu. Ten na závěr zahrál i pár písní na přání, včetně toho mého, neboť celé vystoupení zakončil [Vysněným rájem](#).

Ještě bych nechtěl zapomenout zmínit, že na festivalu měl původně vystoupit i [Pavel J. Hejátko](#). Nevystoupil, protože ze zákona nemohl. Zasvěcení ví, proč nemohl. Pokud Pavlovi vše dobře dopadne (za což se budu modlit) a pokud bude možné festival příští rok zopakovat, v což velmi doufám, bude první, koho na druhý ročník pozveme. V této souvislosti bych ještě rád dodal, že určitě nebylo cílem, aby Patriot fest byl festiválkem písničkářů. Bohužel se ale žádnou kapelu nepodařilo domluvit a Ortel jsem na prvním ročníku určitě nechtěl. Mým cílem pro druhý ročník mimo jiné je, aby zahrála alespoň jedna kapela. A nebyl by špatný i nějaký „bonus ze Slovenska“.

Součástí festivalu bylo také odhalení originálního monumentu „Národ na kříži“, němuž byl přečten dopis donátora Helmuta, a také to, o čem už jeden z moderátorů, neopakovatelný Ladik Větvíčka, již

reportoval [zde](#) □

Když tedy “pominu nepominutelné”, tzn. aktuální šílenou situaci a černé výhledy na podzim a zimu, a zeptám se: nastartoval Patriot fest, jako první impetus, vznik sice malé, ale přece jen existující vlastenecké hudební scény? Způsobí, že se díky němu přihlásí či “odhalí” pár muzikantů, do té doby z obav mlčících, či dokonce že nějaké nové těleso vznikne? Že třeba někdo v jiném koutě republiky uspořádá podobnou akci? A že tyto, v tuto chvíli hypotetické události, ve vzdálenější době vygenerují třeba i nějakou alespoň druho- či dokonce prvoligovou kapelu, popř. nějakou výšší-ligovou kapelu pomohou „přelavit“ na vlastenecký břeh? (aniž bych cokoliv naznačoval, tak současnou [Tichou Dohodu](#) údajně zbytek hudební scény “vyloučil z pionýra”) Samozřejmě nemám věšteckou kouli a tudíž nevím. Vím ale, že toto vše je můj smělý cíl, a jsem rád, že realizací Patriot festu jakožto festivalu, který má do budoucna být „útočištěm“ pro vlastenecky orientované muzikanty, jsme učinili první podstatný krok k tomu, aby se věci tímto směrem začaly hýbat. Ostatně, má původně neúspěšná facebooková skupina „[České vlastenecké a konzervativní kapely a interpreti](#)“ po Patriot festu již trochu ožila □

Videozáznam celé akce:

AUTOR: Jakub Moravčík

[ZDROJ](#)